

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 104. Papæ Legati in Anglia congregati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæcul. XVI. hic Legatus, quod in hisce literis summo Pontifici sat fundatum suggererit obtentum, quo divortii causam ad Romanæ Curix tribunal evocare posset, cum tamen id Henricus summopere pertimesceret, ac propterea erga hunc Cardinalem minus propensum exhiberet animum; id ubi Anna Bolena, quæ pro summo Imperio Aulam regebat, animadverterat, infestos Volsæi casus ad explendum, quo Cardinalem prosequeretur, odium convertere satagebat, nullasque eidem molestias inferendi occasiones prætermittebat; hanc ob rem Nobilem Catenium, qui Volsæi opera aula abesse iussus fuerat, revocavit, cunctisque injuriis, quas eidem vindicandi libido dictabat, Cardinalem affectit. Jamjam Volsæus Regiæ indignationis effectus non sine acerbissimo dolore sentiebat, nec tamen amplius malo remedium supererat.

§. CIV.

Papæ Legati in Anglia congregati.

Interea Henricus Rex nullum non movebat lapidem, ut divortii sui causa, quam omnino in Anglia dirimi voluit, coram se ac Campegio strenue urgeretur. Hanc in rem die decima tertia Maji Cancellarius diploma regio sigillo

gillo munitum expediri jussit, quo Legatis facultas concedebatur, ut hanc causam plene cognoscendi potestatem ipsis demandatam exequi possent. Alatae fuerunt hae literae per Lincolniensem Episcopum, qui eas Legatorum Protonotario tradidit. His ab eodem alta voce perlectis ambo Cardinales hasce literas acceptarunt, polliciti, se juxta illarum tenorem hac in re processuros, quo facto quantocius Secretarii, qui pro hoc tribunali seligebantur, fidem suam Sacramenti Religione obstringere jubebantur, simulque diploma apostolicum, quod ex Hispania afferebatur, discussum fuit, illudque ex pluribus rationibus, quas ex praefato Regno Leeus ac Vigorniensis Episcopus perscripserant, mere confictum probabatur. Nam primo, inquebant illi, hujus diplomatis authographum eis exhibere, Hispani constanter recusarunt. II. Nunquam certum quid comperire potuerunt, qua demum ratione hoc diploma denuo inventum fuerit, cum nonnulli affirmant, illud fuisse repertum in scriniis Peublæ Doctoris, qui paulo ante Henrici VII. obitum Ferdinandi Regis in Anglia legatus fuerat; alii ex adverso affererent, praefatum diploma in Regis Hispaniæ tabulario fuisse affervatum. III. Hoc Breve, necnon & Pontificis Bulla

Sæcul. XVI.

A.C. 1529.

Vide supra

S. 49.

Sæcul. XVI. Bulla eodem Mense ac omnino eadem
 A.C. 1529. vigesima sexta Decembris die datæ le-
 guntur, cum tamen in expediendis A-
 postolicis Literis, quas *Brevia* vocant,
 nonnisi a die Nativitatis Dominicæ ini-
 tium sumatur, Bullæ vero primum ex-
 eunte Mense Martio expediri soleant.
 IV. Hoc diploma nec Romæ nec in An-
 glia unquam exstabat, cum tamen lon-
 ge magis vero simile sit, quod illud, si
 legitimum foret, in hisce potius Regio-
 nibus quam in Hispania fuisset repertum.
 Præter hasce rationes Burnetus aliud
 adhuc in hoc diplomate vitium dete-
 xit, quod tamen nec a Regis fautori-
 bus, nec ab ipsis Legatis tum observa-
 tum fuisse refert, aitque in eo loco Isa-
 bellæ nomen Elisabethæ fuisse subroga-
 tum, perinde acsi Isabella & Elisabetha
 diversa forent nomina.

§. CV.

*Novi diplomatis veritas a Regina
 Angliæ demonstrata.*

Haud ægre allata rationum momenta
 confutari, ac diplomatis veritas
 comprobari poterant; hanc in rem pri-
 mo ita perorabant Reginæ fautores, nil
 magis certum est, quam quod Carolus
 V. hujus diplomatis auctographum sum-
 ma cum sollicitudine potissimum ea ex-
 causa